

Д-р Петър Найденов

Хомеопатия за ВСИЧКИ

**Какво трябва да знаем,
ако се лекуваме с хомеопатия**

“Тъй като се основава на един вечен и непоклатим природен закон, хомеопатията безспорно е правилният метод на лечение, позволяващ да се постигне най-сигурното, бързо и трайно изцеление на болестите.”

д-р Самуел Ханеман,
основоположник на хомеопатията.

© Анхиря - София

д-р П. Найденов: тел. (02) 8629249 и www.anhira.com 1

Холистичната медицина

Холистичната медицина (от гръцки език холос - цялостен) разглежда човека като органично единство на тяло, емоции, ум и дух, а здравето като следствие от хармонията в живота. Тя се стреми да възстанови тази хармония чрез комплекс методи, въздействащи на всички аспекти на човешката природа и съобразени с индивидуалните особености на всеки.

За да се отстранят истинските причини за боледуване и се постигне излекуване е необходимо да се изследват най-съществените проблеми на всички нива на съществуване - физическо, емоционално, умствено и духовно. Затова е важно пациентът да сътрудничи в процеса на лечението и да разбере, че самият той е отговорен за здравето си.

Различните нива са подредени в йерархия по важност:

- 1. Духовно и умствено (свързани с творчеството и мисленето)**
- 2. Емоционално (свързано с чувствата и настроенята)**
- 3. Физическо (органи и системи на физическото тяло)**

Такава йерархия съществува и на всяко отделно ниво. На физическо ниво най-важни са централно разположените добре защитени органи (мозък, сърце), а не така важни са периферните (кожа, лигавици). На емоционално ниво апатията е по-лоша от раздразнителността, а на умствено ниво егоизмът по-лош от слабата памет.

Разболяването върви отвън навътре (от маловажни органи системи към централни) и отдолу нагоре в йерархията (от физическо към духовно ниво). Възможно е човек с големи телесни недъзи да е по-здрав и щастлив от друг, който е физически здрав, но умствено и емоционално съсипан.

Правилно лечение е това, при което най-напред се усеща подобрене на душевно ниво и общ прилив на сили. Като се повиши жизнеността на организма, болестта се ограничава периферно ниво и не застрашава живота. При това отделни физически оплаквания може временно да се влошат или да появи обрив по кожата (болестта "излиза навън").

Определение и мярка за здраве

Видният съвременен хомеопат Георгос Витулкас свързва здравето със свободата и творчеството. Той дава следното определение за здраве:

На физическо ниво: благополучие, постигнато в резултат на освобождаване от болката.

На емоционално ниво: ведрина и спокойствие, постигнати в резултат на освобождаване от прекалено силните изпепеляващи страсти (емоционални страдания).

На умствено ниво: пълно единение с Истината, постигнато в резултат на освобождаване от себичността.

Истински здравият човек съчетава в себе си двете божествени качества Любов и Мъдрост. Това е идеал, към който трябва да се стреми всяко лечение. Колкото повече човек се приближава до него, толкова по-здрав става; и обратно - колкото повече се отдалечава от него, толкова повече се влошава неговото здраве.

Мярка за здравето на всеки човек е способността му за творчество, полезно не само за самия него, но и за другите. Всеки сравнително здрав човек се стреми по-скоро да създава, отколкото да руши. Разрушителността е болестно състояние, независимо дали е насочена срещу себе си или срещу другите.

Здравият човек естествено успява да се придържа към "златната среда". Той се стреми към баланс на духовното, материалното и биологичното в себе си и към хармонични и конструктивни взаимоотношения с другите и заобикалящия го свят. Нито прекаленият егоизъм, нито прекаленият алтруизъм са белег на духовно здраве.

Прекаленото фанатично залитане към материализъм, секс, работа, религия или каквото и да било сочи заболяване, дори когато човек физически изглежда здрав. Потискането на естествените пориви (поради прекалено строго възпитание или нехармонично партньорство) води до нещастия и сериозни проблеми със здравето, които се нуждаят от лечение.

Хомеопатия - това пък какво беше?

Хомеопатията (от гръцки език хомео - подобен и патос-страдание) е метод за профилактика, лечение и подобряване на здравето чрез прилагане на доказани потенцирани хомеопатични лекарства, които се подбират индивидуално според закона на подобие.

Доказани са такива лекарства, които са фармакологично изпитани върху здрави доброволци и получените резултати са записани в Материя медика. Потенциране (динамизиране) означава обработване на първоначалната субстанция чрез последователни сукусии (удари, тръскания) и разреждане в определено съотношение - X (1:10), C (1:1 00), LM (1:50000) и пр. Законът на подобие гласи: вещество, което предизвиква определени симптоми здрави изпитатели, действа лечебно при болни, които имат подобни симптоми.

Основният принцип на класическата хомеопатия е Minimum, Simplex, Simile - т.е. при всяко болестно състояние се предписва в минимална доза само едно хомеопатично лекарство, индивидуално подбрано според съвкупността от симптоми на физическо, емоционално и умствено ниво.

Хомеопатията се нарича също "нежна медицина" (нежна в случая не означава слаба - напротив, това е много мощен лечебен метод), защото тя не вреди и не натоварва организма. При нея не съществуват проблеми като токсични ефекти от натрупване на вредни химикали, лекарствена зависимост или резистентност на болестотворните микроби (голямо предимство пред антибиотиците), увреждане на имунитета, възрастови ограничения и противопоказания.

Хомеопатичното лечение може да се прилага от първия до последния ден на живота, защото протича в съответствие със законите на природата, премахва някои дълбоки причини за боледуване и винаги укрепва жизнеността на организма.

То е по-изгодно икономически за пациентите и техните семейства (особено при хронично болни), тъй като намалява или премахва нуждата от постоянно приемане на вредни и скъпи алопатични лекарства.

На кого да се доверим?

Според международните изисквания образованието по хомеопатия трае поне 2-3 години (плюс 2 години медицински минимум за немедици). Добрият хомеопат се изгражда след още няколко години ежедневна практика.

В България има различни хомеопати:

- дипломирани хомеопати медици (лекари, стоматолози, фармацевти, фелдшери, акушерки и медицински сестри).
- дипломирани хомеопати немедици, допълнително изучавали основните медицински дисциплини.
- студенти по хомеопатия (не работят сами, а под ръководството на достатъчно опитни преподаватели).
- "хомеопати" без дипломи, които обикновено не заслужават доверие. Някои може и да са медици, а други да нямат елементарни медицински знания.

Обърнете внимание кога и от кого са издадени дипломите на вашия хомеопат, колко години е изучавал хомеопатия и от колко време я практикува. Не разчитайте толкова на реклами в медиите, а най-вече на препоръки от познати, които са били излекувани, и на личните си впечатления.

Алопатията (от гръцки език анос – различен) включва лечебни методи, които не са съобразени със Закона на подобие, т.е. повечето методи на конвенционалната медицина. За правилността на хомеопатичното лечение не е толкова важно хомеопатът същевременно да е и лекар алопат. Затова може да се доверите и на немедици с добра репутация, ако сте сигурни в добросъвестността им, особено когато работят в сътрудничество с лекари хомеопати. Това е утвърдена практика в много страни по света (някои водещи съвременни хомеопати не са лекари алопати, но обикновено си сътрудничат с такива поради научни, практични и правни причини).

Ако обаче сте сериозно болен, обърнете се към опитен лекар хомеопат с по-голям клиничен стаж - той може да ви назначи изследвания, да прецени кои лекарства не бива да спирате и при нужда да ви насочи към друг специалист.

Какво се лекува с хомеопатия?

Хомеопатията лекува не просто отделните симптоми и болести, а болния човек като цяло с всичките му оплаквания физически и психически. Тя коригира както функционални нарушения, така и сериозни патологични промени в тъканите и органите. Спомага за укрепване на организма като го стимулира специфично на енергийно ниво и подобрява способността му за саморегулация.

Изгледите за оздравяване са по-големи при навременно започване на лечение преди жизнената сила да е била подтисната и изтощена от странични ефекти на алопатични лекарства.

Благоприятно се повлияват (профилактика, излекуване или облекчение) почти всички остри и хронични физически и психически заболявания, спешни състояния и травми. В някои случаи само с една единствена минимална доза се постига лечебен ефект, траещ с месеци и дори години.

Ето някои показания за хомеопатично лечение:

- обичайни заболявания на всички органи и системи - грип ангина, бронхит, пневмония, астма, ХОББ, артрит, екземи и алергии, псориазис, цистит, гастрит, мигрена, дисменорея импотентност, невралгии, неврози и т.н.

- състояния, възникнали в резултат на силен стрес (шок, гняв, уплаха, скръб, фрустрация, нещастна любов и др.).

- тежки и нелечими с други методи заболявания (облекчаване на страданията, в някои случаи излекуване).

- оплаквания във връзка с критичните периоди в живота: начало, пубертет, климактериум, край.

- проблеми, свързани с бременността, раждането и после родовия период (у майката и бебето).

- при децата: често боледуване, лоши сливици, изоставане в развитието, трудно учене, поведенчески проблеми и др.

Правилното хомеопатично лечение винаги увеличава шансовете за излекуване независимо от диагнозата. Впрочем за болния е най-важно да бъде излекуван, а не непременно да му бъде поставена диагноза.

Помогнете си, за да ви помогнем

Човек е отговорен за собственото си здраве, но често забравя това. Съществуват природни закони, които не може да се пренебрегват безнаказано. Понякога лошото здраве се дължи най-вече на невежество и немарливост. Не можем да очакваме чудо от нито един лечебен метод, ако живеем противестествено. И най-мощното лекарство може да бъде антидо-тирано (антидот е всяко нещо, което унищожава ефекта на ле-карството) от внезапен или постоянен стрес, умствена и физи-ческа преумора, недоспиване, обездвижване, тровене с черни мисли, цигари, алкохол, некачествена храна и т.н.

Живият човек представлява динамична енергийна система, която постоянно взаимодейства на различни нива с околната среда. Хомеопатичните лекарства ни помагат да реагираме по-адекватно на физическо ниво, да се разкрепостим духовно и емоционално, да осъзнаем и преодолеем болестни модели, на които сме робували. Но те са само един от многото начини да се въздейства на здравето и не винаги предлагат чудо.

Има болести, към които всеки човек е възприемчив. При определени условия въпреки правилното лечение те могат да влошат жизнеността даже на най-устойчивия организъм. За да не става това, разумно е да се прилагат допълнителни методи за укрепване на здравето.

Други болести засягат само хора, които са специфично предразположени. Това важи особено при т. нар. миазми, свързани с краста, туберкулоза, гонорея, сифилис, малария, диабет, рак и други сериозни болести в пациента или рода му. В такива случаи е наложително да се предприеме специфично и продължително хомеопатично лечение, и непременно да се избягва всичко, което води до влошаване.

Именно в това е най-голямата сила на хомеопатията - да освободи от болести не само пациента, но и децата му. Затова ако сте сериозно болен или имате фамилна обремененост, лекувайте се с хомеопатия, преди да родите децата си.

Как протича лечението?

Когато отидете при хомеопат, той ви разпитва най-подробно за всички ваши оплаквания и си води бележки. После задава допълнително различни въпроси с цел да ви опознае като човек и да установи как и до каква степен е увредена жизнеността ви като цяло. Работата му може да се опише с тази на детектив, който събира "улики" срещу болестта - във ваш интерес е да го улесните.

След като снеем случая, хомеопатът го анализира и избира най-важните симптоми, отразяващи особеностите на пациента и на болестта. После "реперторизира" - т.е. установява как лекарства са свързани с подобни състояния. Това става помощта на реперториум - книга или компютърна програма съдържащи подробен списък на симптоми и лекарства за тях.

Накрая се избира най-подходящото лекарство, като сравни симптоматиката на пациента с описанията на лекарствата, до които е довела реперторизацията. За целта прави справка в хомеопатична Материя медика (учебник, който подробно и системно са описани всички известни симптоми и характерни умствени, емоционални и физически особености на всяко лекарство). При трудни случаи това отнема доста време и може да наложи допълнително интервю.

Избраното лекарство се предписва на пациента в точно определена потенция и доза, еднократно или през определени интервали в зависимост от едни или други фактори, с които хомеопатът трябва да се съобрази.

След време се прави проследяване, за да се оцени действието на лекарството и нуждата от ново предписание. При добро повлияване не се дава нищо друго дотогава, докато се появят нови симптоми - т.е. ако случаят ви върви добре все по-рядко получавате ново лекарство.

Това е една особеност на лечението, която често учудва пациентите. Просто приеете, че хомеопатията прилича стартиране на двигател - щом той заработи, не бива да правят опити да се стартира отново, освен ако не спре.

Хомеопатичният преглед

При хомеопатията има значение не само онова, което е характерно за болестта, но и това, което е характерно за личността на болния. Затова от десет души с една и съща болест всеки един може да получи различно лекарство. Ако е правилно подбрано, то съответства и на оплакванията, и на индивидуалните особености на всеки болен. Хомеопатията обръща в еднаква степен внимание и на едните, и на другите.

Бъдете готови за всякакви въпроси, свързани с всички аспекти на вашата природа. Помогнете на хомеопата да ви разбере, да усети какво представлявате като хора, какво не е наред в живота ви, какви са най-дълбоките причини за вашите проблеми. Бъдете искрени и не скривайте нищо, за което ви питат - дори и въпроси, които според вас нямат отношение към лечението, могат да се окажат много важни.

Всички въпроси ви се задават не просто от любопитство, а с цел да се уточнят онези фини нюанси, по които може да се разпознае най-подходящото за вас лекарство сред много други подобни на него. Бъдете готови да споделите дори такива съкровени неща, за които може би не сте казвали на никого досега. Истинските причини за боледуване често са свързани именно с тях.

Възможно е предварително или след първия преглед да ви предложат да попълните специален въпросник - това е удобен (начин за подсещане и уточняване на много подробности.

Когато се преглеждат деца, добре е да присъстват и двамата родители - или този, който познава детето най-добре. Ако детето ви е по-голямо, бъдете готови да го оставите насаме с хомеопата за известно време, тъй като и то като всеки човек може би си има своите тайни, за които не му се иска да говори пред вас.

Същото важи и при преглед на възрастни. Ако те са дошли с придружител, в негово присъствие едва ли могат да се отпуснат достатъчно и да споделят всички свои проблеми.

Хомеопатичните лекарства

Хомеопатичните лекарства са от минерален, растителен и животински произход, плюс т.нар. нозоди, свързани с болести специфични само за човека. Те са напълно безвредни. Производството им щади природните ресурси, консумира съвсем малко енергия и е екологично чисто. Приети в малки или безкрайно малки дози, те внасят в организма специфична информация (енергия) и стимулират защитните му сили, а в някои случаи премахват наследени от родителите болестни модели.

Съхраняват се в плътно затворени съдове, на тъмно и хладно, далеч от електромагнитни полета, силни миризми и радиоактивни излъчвания. Гранулите и таблетките не се пипат с ръце. При случайно разсипване не се връщат обратно в опаковките. В течните лекарства не се бърка с капкомер или с каквото и да било, а при вземането им се внимава да не се докосва шишенцето с устни или език. Хомеопатичните лекарства се приемат през устата или еднократно, или по схема. Поне половин час преди и след приемането им не се яде и не се пие нищо. Могат да се прилагат и външно като тинктури, кремове и лосиони.

Потенциите LM се приемат по 1-2 капки под езика всеки ден до настъпване на ефект. Преди всеки прием шишето с лекарството се удря 10 пъти в книга с твърди корици. При по-чувствителни или отслабени пациенти лекарството се разрежда. За целта в чиста стъклена чаша се наливат 100 мл. вода (минерална или от чешмата, но престоляла, за да излети хлорът), капват се 1-2 капки лекарство от шишето и се разбърква с чиста лъжичка. Приема се по една глътка толкова пъти дневно, колкото е предписано (всеки път се разбърква). Всеки ден се приготвя нов разтвор (в същата чаша). За още по-голямо разреждане приготвеният разтвор се излива така, че да остане 1 мл., допълва се с още 100 мл. вода и пак се разбърква. Това може да се направи неколkokратно.

Щом настъпи ясно изразен ефект, лекарството веднага се спира - иначе лечението може да се обърка!

Реакцията на организма

Правилното хомеопатично лечение води до усещане за общ прилив на енергия, душевен комфорт и облекчаване на физическите оплаквания. Такова подобрене може да настъпи веднага или да бъде предшествано от лечебна криза, изразяваща се в някои от следните симптоми:

- преходно общо влошаване на всички оплаквания.
- грипозно състояние, много често с по-висока от обичайната температура (поради повишена жизненост).
- поява на предишни оплаквания, които не са били излекувани, а само подтиснати с неподходящо лечение.
- обрив по кожата или лигавиците, изпотяване, хрема, повръщане, диария, течение от влагалището и други секрети, в някои случаи с неприятен мирис (чистене на токсини).
- преместване на оплакванията отгоре надолу, от по-важни към по-маловажни органи и системи на тялото или от центъра към периферията му.
- необичайна сънливост и увеличен апетит.
- кратък и оскъден мензис (пестене на жизнена сила).
- поява на симптоми, характерни за взетото лекарство (при някои много чувствителни пациенти).
- промяна в настроението, необясними изблици на гняв, плач и пр. (освобождаване на подтиснати негативни емоции).
- символични ярки съновидения, които се помнят и правят силно впечатление на пациента (осъзнаване на проблеми).

Възможно е да се появят и други симптоми, затова е добре пациентът да записва това, което му се стори важно, и да го сподели с хомеопата си.

Дори когато има влошаване на някои от симптомите, правилното хомеопатично лечение се придружава от усещане за общо благополучие и не е опасно за здравето на пациента. Например при тежка астма пристъпите спират, но може да се появят неприятен сърбящ обрив, хрема и конюнктивит.

Хора, които са се примирявали с неблагоприятни условия, може да се решат на важни промени като смяна на работата или предприемане на отдавна мечтано начинание (повече вяра в себе си), влюбване, помирение със съпруга или развод.

Проследяването

Хомеопатичното лечение постепенно води до забележимо подобряване на здравето. Макар че това може да се усети още след първото предписание, най-често истински добри резултати се получават след по-продължително умело водене на слу-чая.

Например, 50-годишна жена се лекува поради проблеми с нервите, горещи вълни и миомадозни възли на матка. Оказва се, че баба и е починала от туберкулоза, а баща и като ученик е хапан от куче и му е правена противобясна ваксина. Самата пациентка е реагирала много силно при ваксинацията против вариола. Преди 20 години била изнасилена от колеги на мъжа си, при което забременяла, абортирала, получила бяло тече-ние и кондилони, които лекувала с изгаряне. Преди 2 г. баща ѝ загинал при злополука, а майка ѝ се разболяла тежко и ня-колко месеца по-късно починала.

Този случай е истинска плетеница от симптоми, които при-надлежат към различни слоеве. Те трябва да се разчистят един по един, а това изисква много време, умение, опит, търпе-ние и постоянство.

В интерес на пациентите е да не прекъсват лечението, дори ако не забелязват веднага ефекта. Естествено, това важи само тогава, когато те са имали щастие да попаднат на достатъчно квалифициран хомеопат.

За да улеснят лечението, най-добре е пациентите да водят дневник, в който да отбелязват всички по-важни промени в състоянието си и да следват точно препоръките на лекуващия.

При децата честото боледуване е признак на миазматично влияние или психологични проблеми. Това налага лекуване на родителите, за да се подобри атмосферата в семейството и да се предпазят бъдещите деца от подобни болести.

Известен е т.нар. "синдром на съпрузите" (бракът пречи излекуването, тъй като е постоянен източник на психотравми). Тук от решаващо значение е отношението на самите пациенти (то се определя не само от желанията им, но и от кармата).

Изисквания към пациента

Не употребявайте кофеин (дори една чашка кафе може да съсипе ефекта от лечението!), мента, камфор, големи количества шоколад и силни подправки. Ако имате развалени зъби, оправате ги преди да започнете хомеопатичното лечение - по-сериозните стоматологични манипулации могат да го антидотират.

Избягвайте имунизации и химически лекарства без знанието на вашия хомеопат. Това важи особено за кортизонови препарати и мазила, антибиотици, хормони и хапчета против забременяване, антиревматични лекарства, и др. Дайте, шанс на своята жизнена сила самичка да се справи с болестта така, както намери за добре.

Поддържайте контакт със своя хомеопат и го уведомявайте за промените в състоянието си на 3., 7. и 14. ден след вземането на лекарството. Наблюдавайте се и си записвайте накратко всичко важно - това е необходимо за проследяването.

Оставяйте си време за сън, почивка, приятни емоции - така процесът на оздравяване се улеснява на всички нива.

Не прекалявайте с алкохол, цигари и други съмнителни удоволствия. Не прахосвайте увеличената си жизненост.

Хранете се природосъобразно и не преяждайте. Яжте предимно сурови и прясно приготвени храни. Пийте достатъчно вода и пресни плодови сокове. Въздържайте се от силния чай.

Поддържайте безупречна вътрешна и външна хигиена. Не допускайте засъхване на пот по тялото си. Вземайте редовно душ. Ако имате запек, набавете си пособия за почистване на дебелото черво и регулирайте диетата си.

Прекарвайте повече време навън (естествено, не в най-горлямата жега). Контактът със слънцето, земята, водата, чистия въздух и красивата природа действа лечебно. Излагайте гръб на слънце преди обяд, за да се заредите с енергия, движете се много (без да се преуморявате), ако е възможно работете в градината, ходете боси, плувайте, идете на почивка - въобще правете за себе си неща, които ви носят радост и сила.

Съвместимост с друго лечение

Хомеопатията е специфичен метод за стимулиране на жизнената сила на енергийно ниво и е добре съвместима с лични неспецифични природолечебни методи - диети, естествени хранителни добавки, разтоварващи дни, очистиелни процедури, масаж, лечебна физкултура, мануална терапия, гимнастика, фитотерапия, балнеолечение и др.

Често алопатичното лечение е по-скоро потискане на химично ниво и пречи на жизнената сила да се справи с проблемите. Това се отнася най-вече до кортизонови и други хормонални препарати, някои противовъзпалителни и антиалергични средства, контрацептиви, химиотерапевтици, антибиотици и др. Ваксинациите също могат да отключат някои болести или да провокират тласък при съществуващи такива. Затова щом ще се прилага хомеопатия, в повечето случаи е наложително да се прекъснат химическите лекарства. Ако не са животоспасаващи, добре е да се спрат доста преди да се започне с хомеопатията, за да се излявят истинските симптоми и да се изчисти организма.

Не е изключено самото спиране на алопатичната терапия да предизвика влошаване на болестта. Някои химични лекарства не могат да се спират рязко, а други изобщо не бива да се прекъсват. Това важи особено при по-сериозни болести когато става дума за заместителна терапия (например с инсулин при диабет, с тироксин след операция на гуша и пр.). Такова решение е от компетентността само на опитен лекар.

Най-добре е да се уведоми хомеопатът за всички други лечебни методи, които възнамерявате да опитате, за да се прецени индивидуално рискът от антидотиране на хомеопатичното лечение. Особено сериозна грешка е да се вземат каквито и да било лекарства по време на лечебната криза без знанието на лекуващия хомеопат. Ако хомеопатичното лечение не се провежда правилно, може да се стигне до влошаване - то се дължи на естествения ход на болестта или на грешки на ледача и пациента.

Какво още?

Човечеството навлиза в качествено нов етап на развитие - глобална интеграция, синтез на материалното с духовното, преход към холистично съзнание. Много хора минават през изживявания, водещи до разширяване на съзнанието. Това е свързано с криза, която понякога протича под формата на болест. В такива случаи за лечението са необходими умения, каквито все още не се преподават в повечето програми за обучение по медицина.

В такава сложна система като човека рутинното атакуване с токсични медикаменти и хирургия само на отделни нейни елементи, колкото и да изглежда обосновано, може да доведе до влошаване на здравето като цяло. Прекалената механизация, фрагментация и специализация, както и масово прилаганите потискащи терапии влошават качеството на живота.

В наши дни съществуват три типа съзнание - материалистично, преходно и холистично. Основната разлика между тях е степента на връзка с най-фините измерения - т.нар. царство на душата. Хората са с различно съзнание и се нуждаят от различен подход. Утвърждава се разбирането, че здравето има не само физически, но и емоционални, умствени и духовни измерения. Има достатъчно доказателства за непреходността на съзнанието и възможностите на човека да преминава в други състояния - свръхсъзнание, близки до смъртта изживявания, припомняне на минали прераждания, доказани случаи на ясно-видство и др. Изследва се енергийната система на човека - етерно тяло, чакри и меридиани, биополе, жизнена сила. Развиват се и все по-успешно се прилагат за лечение акупунктура, аюрведа, остеопатия, природолечение, вибрационна медицина, езотерична астрология и психология, психосинтеза и др.

Приемането на нова холистична медицинска парадигма (модел) е не само необходимо, но и неизбежно. Все повече хора в много случаи вместо да разчитат на химията, предпочитат да лекуват себе си и своите деца "алтернативно" и "холистично" - постепенно съзнанието ни като цяло доузрява и се подготвя за настъпването на една нова ера в медицината, чийто ключов тон е хармония, единение и синтез.

Малко история

Основоположник на хомеопатията е немският лекар Самуел Ханеман (11 април 1755 - 2 юли 1843) - един от най-ерудираниите и напредничави учени на своето време, владеещ немски, гръцки, латински, френски, английски и др. Той е прочут с успешната си практика и особено с това, че по време на холерната епидемия през 1830-31 г. предлага най-ефикасното лечение, което води до бързо разпространение на хомеопатията в Европа. Главните му трудове са "Органон на целебното изкуство" (който той преработва шест пъти и допълва до края на живота си), "Чиста материя медика" и "Хроничните болести". Около големия майстор се оформя цял кръг от последователи и така искрата се разгаря.

През 19. век в САЩ живее и твори друг титан на хомеопатията - д-р Джеймс Тайлър Кент - практикуващ лекар, преподавател по анатомия, професор по Материя медика, автор и издател на първокачествени учебници по хомеопатична философия и Материя медика, съставител на най-подробен и пълен Реперториум, който и до днес е в основата на най-добрите съвременни реперториуми.

В наши дни хомеопатията преживява нов разцвет. Може би най-голям принос за това има Георгос Витулкас от Гърция (род. 1932 г.) който буквално вдъхва нов живот на хомеопатията. Той е основател и директор на Международната академия по класическа хомеопатия, учител на повечето от най-добрите европейски и американски хомеопати, патрон на няколко международни фондации, автор на учебници, книги и статии, създател на нов модел за здраве и болест, изобретател на компютърна експертна система, издател на списание и т.н.

"За изключителен принос към възхода на класическата хомеопатия и възраждането на знанията по хомеопатия и за неуморни усилия да обучава хомеопати по най-високи стандарти, така че хомеопатията да може да предяви права за място в науката като ефективна алтернатива на други медицински школи и традиции" г-н Витулкас е удостоен с Алтернативна Нобелова награда за здраве през 1996 г.

Хомеопатията се разпространява все по-широко в съвременния свят и приносът ѝ за подобряване на здравето на човечеството е значителен. Тя е предпочитан метод на лечение от английското кралско семейство, както и от много световноизвестни и богати личности - политици, бизнесмени, хора на изкуството и даже производители на алопатични лекарства.

Съществуват няколко специализирани международни организации, работещи за развитието на хомеопатията. Само в Европа има десетки големи издателства на хомеопатична литература и производители на хомеопатични лекарства и компютърни програми, стотици центрове за обучение и хиляди големи лечебни центрове, а професионалните хомеопати и студентите по хомеопатия са няколко милиона.

Хомеопатията в България

В края на 19. и началото на 20. век у нас работи д-р Георги Миркович. Той е и автор на първата българска книга по хомеопатия "Домашен хомеопатичен лекар". Любопитен факт е, че д-р Миркович е един от първите трима ученици на Учителя П. Дънов (впрочем, Учителя е бил запознат с хомеопатията и я е одобрявал).

По-късно от хомеопатия се интересуват проф. Асен Златаров и акад. Методи Попов, но в тогавашна България тя не намира особено разпространение. Все пак в Музея по история на медицината във Варна се пази един комплект внесени от Германия хомеопатични лекарства от началото на века, които са наченати, т.е. използвани.

След 1944 г. "народната власт" заклеява хомеопатията като ненаучна и идеалистична - по този начин развитието ѝ се спира, но въпреки забраните отделни хора тайно я изучават и прилагат. Едва през 1993 г. в София започва първият двегодишен дипломен курс по хомеопатия с преподаватели от Лондонския колеж по класическа хомеопатия (LCCH), организиран от Холистичен център "Анхира". До 1997 г. от LCCH са обучени около 120 души, на които са издадени международни дипломи.

Междувременно излиза наредба на МЗ за внос на хомеопатични лекарства и различни чуждестранни фирми започват обучение за медици. Най-сериозното е на фирма Боарон (Boiron) от Франция (две години, учебници на български, диплома), която е и главният доставчик на продаваните у нас хомеопатични лекарства.

През 1994 г. се основава Хомеопатично общество, а през 1995 - Асоциация на лекарите хомеопати. През 1994-96 г. излизат на български "Органон на целебното изкуство" на Ханеман и книгите на Г. Витулкас "Хомеопатия - нежната медицина", "Науката хомеопатия" и "Здраве и болест - един нов модел".

Самият Витулкас посещава София през 1996 г., след което български хомеопати получават възможността да повишават квалификацията си в Международната академия по класическа хомеопатия.

Започват и първите български курсове по хомеопатия в София, Русе и Варна по програма, отговаряща на изискванията на ЕСН (Европейския съвет по хомеопатия). Преподавателите в тях са дипломирани в LCCH лекари хомеопати, които продължават образованието си в престижни европейски центрове.